

ZWIĄZEK BANKÓW POLSKICH

25
LAT
1991-2016

08 02 2016
7 1713436

00000076030

JERZY BAŃKA

WICEPREZES

Warszawa, dnia 05 lutego 2016 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. AP-179-54/16

Data wpływu 09. 02. 2016

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

nawiązując do pisma z dnia 26 stycznia 2016 r. w przedmiocie wyrażenia opinii w sprawie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (druk nr 202) poniżej przesyłam uwagi sektora bankowego do projektu ustawy.

Na wstępie należy jednoznacznie podkreślić, że podczas prac nad ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1854), zmieniającą art. 13 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Związek Banków Polskich nie zabiegał o wprowadzenie jakichkolwiek uprzywilejowań w odniesieniu do kwestii dochodzenia wierzytelności przez banki i stoi na stanowisku, że uprzywilejowanie którejkolwiek ze stron rodzić będzie niekorzystne konsekwencje w postaci uszczuplenia dochodów budżetu i powodować inne negatywne skutki.

Należy zgodzić się z projektodawcami projektu, że przepis art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych dodany ustawą z dnia 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, która uchylała przepisy Prawa bankowego w zakresie przepisów bankowego tytułu egzekucyjnego wymagał doprecyzowania ze względu na zbyt szeroki zakres jego zastosowania przy obecnym brzmieniu przepisu.

Kontrowersji nie powinno budzić wyłączenie spod zakresu zastosowania art. 13 ust. 1a ustawy kwestii opłat w sporach pomiędzy bankiem a jego kontrahentami, którzy są profesjonalnymi uczestnikami obrotu gospodarczego (np. spółki posiadające znaczny majątek lub inne banki). Do takich podmiotów powinny mieć zastosowanie przepisy ogólne w sprawie ustalenia kosztów opłat sądowych.

Jednakże w przypadku zamiaru utrzymania przepisu w proponowanym brzmieniu należy wyraźnie zaakcentować, w zakresie dochodzenia wierzytelności przez banki w stosunku do konsumentów proponowana przez ustawodawcę zmiana odbije się jednoznacznie negatywnie wobec konsumentów, nie wobec banków.

Oczywistym jest, że powodem w sprawach konsumenckich może być zarówno bank jak i konsument. Zgodnie z ogólnymi zasadami postępowania cywilnego, które w zakresie kosztów postępowania zostało uregulowane w art. 98 i nast. ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (tj. Dz.U. z 2014 r. poz. 101 z późn. zm.) to zgodnie z brzmieniem *art. 98 § 1 Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu)*. Za koszty procesu ustawa Kodeks postępowania cywilnego uznaje w szczególności koszty sądowe (opłaty od pozwu) oraz koszt wynajęcia profesjonalnego pełnomocnika.

W praktyce oznacza to więc, że podmiot który przegrywa sprawę cywilną na mocy powszechnie obowiązujących przepisów tj. art. 98 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, jest obowiązany do pokrycia kosztów na które składają się opłata sądowa od pozwu, kosztów wynajęcia profesjonalnego pełnomocnika strony wygrywającej oraz ewentualnie kosztów własnego pełnomocnika, co przy średniej wartości przedmiotu sporu w sprawach pomiędzy konsumentem oraz bankiem oznacza wielotysięczne dodatkowe obciążenie oprócz kwoty głównego roszczenia.

Należy więc podkreślić, że skoro absolutna większość spraw cywilnych pomiędzy bankiem oraz konsumentem to sprawy bezsporne (nie ma żadnego sporu między stronami w zakresie zadłużenia, ponieważ klient nie wykonał w terminie wymagalnego zobowiązania np. nie zapłacił rat kredytu), to w tych przypadkach zastosowanie znajdują ogólne przepisy Kodeksu postępowania cywilnego w zakresie kosztów sądowych, które stanowią fundament procesu cywilnego, jako emanacja zasady odpowiedzialności strony za wynik postępowania.

Bezpośrednim skutkiem uchwalenia przepisu w dotychczasowym brzmieniu będzie zwiększenie po stronie konsumentów kosztów prowadzenia sporu z bankiem, na które bank nie ma żadnego wpływu ponieważ wysokość opłat w sprawach cywilnych do których zwrotu zobowiązany jest przegrywający spór ustalana jest w powszechnie obowiązujących przepisach.

Reasumując należy wskazać, że w interesie konsumentów którzy potencjalnie mogą zarówno wytaczać postępowanie bankowi oraz być pozywanymi jest aby przyjąć systemowe rozwiązanie zgodnie z którym opłaty w sprawach cywilnych pomiędzy bankami i klientami dla obu stron są równe i ograniczone do 5 % wartości i nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 1000 zł ponieważ w przypadku przegrania sporu przez klienta, będzie on zobowiązany do pokrycia zdecydowanie mniejszych kosztów procesu które poniósł bank. Poniższa propozycja nowego brzmienia art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych zapewnia całościową realizację omówionych zaleceń.

W związku z powyższym proponujemy nadanie art. 13 ust. 1a UKSC następującego brzmienia:

„1a. Opłata stosunkowa w sprawach pomiędzy bankami i konsumentami w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (tj. Dz.U. z 2014 r. poz. 121 z późn. zm.) o roszczenia wynikające z czynności bankowych o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tj. Dz.U. z 2015 r. poz. 128 z późn. zm.) wynosi 5%

wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych.”

Alternatywną propozycją, jest usunięcie art. 13 ust. 1a z ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i poddanie tej kwestii regułom ogólnym.

Mając na uwadze powyższe w szczególności dbałość o wysoki poziom uchwalanego prawa oraz zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów na wszystkich możliwych obszarach, wnoszę o przyjęcie zaproponowanego rozwiązania, które w całości spełnia zakładane cele.

Równocześnie Związek Banków Polskich pragnie podkreślić chęć swojego dalszego uczestnictwa w trakcie dalszego procesu legislacyjnego zmiany art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, aby zapewnić konsumentom należyty poziom ochrony ich interesów.

Z wyrazami szacunku

Jerzy Baciła